

Sygnatura akt VIII C 1761/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko J. P. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 31 sierpnia 2015 r. strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W., wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. P. (1) kwoty 1257,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1257,83 zł od dnia 31 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 1 kwietnia 2015 r. zawarła umowę cesji wierzytelności z (...)Ubezpieczeń (...)na podstawie której strona powodowa weszła we wszystkie prawa i obowiązki związane z nabytymi wierzytelnościami. Wskazała, że cedent zawarł z pozwanym umowę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr KM-(...)-A-K1 w dniu 10 września 2012 r. Pozwany kierując pojazdem mechanicznym A. (...) o nr (...), w czasie trwania umowy, wyrządził szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Pozwany nie uiścił wymaganej raty ubezpieczeniowej OC za okres udzielonej przez cedenta ochrony ubezpieczeniowej, a wysłane pozwanemu wezwanie do zapłaty nie zostało przez niego zrealizowane. Na dochodzoną kwotę składa się należność główna w wysokości 934,00 zł oraz odsetki ustawowe w wysokości 323,83 zł.

W niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty, od którego pozwany J. P. (1) skutecznie wniósł sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał, iż 29 maja 2012 r. kupił pojazd marki A. (...) o numerze rej. (...), który objęty był ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej przez zbywcę z (...)S.A. (...)obowiązującej od 19 lipca 2011 r. Podał, iż zarejestrował samochód pod numerem rejestracyjnym (...)Sl, a umowę ubezpieczeniową OC z (...) wypowiedział drogą mailową ze skutkiem na dzień 19 lipca 2012 r. wykupując następnie polisę OC w (...) S.A. Zaprzeczył jakoby był stroną umowy ubezpieczenia OC z której strona powodowa wywodzi roszczenie. Wskazał, iż nawet gdyby założyć, że do zawarcia umowy pomiędzy nim a (...) doszło 19 lipca 2012 r. to termin płatności składki przypadłby na dzień 2 sierpnia 2012 r. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, iż strona powodowa wytoczyła powództwo w dniu 31 sierpnia 2015 r., natomiast roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 2 sierpnia 2015 r. Wskazał, ponadto, że nowe brzmienie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, mające zastosowanie do umów zawartych po 11 lutego 2012 r. wyłączało zastosowanie klauzuli prolongacyjnej, zatem nie mogło dojść do automatycznego zawarcia umowy pomiędzy pozwanym, a (...) S.A. (...). W razie nieuwzględnienia

argumentacji wskazującej na nieistnienie roszczenia o zapłatę, podniósł zarzut potrącenia wierzytelności dochodzonej pozew z wierzytelnością o naprawienie szkody, spowodowanej ww. nienależytym wykonaniem umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny,

W dniu 22 czerwca 2015 r. (...) S.A. (...) sporządził wydruk z danymi polisy (...). Wydruk ten potwierdzał, iż J. P. (2) zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 20 lipca 2012 r. do 19 lipca 2013 r. z sumą ubezpieczenia w wysokości 6.000.000,00 zł i wysokością składki ubezpieczeniowej w wysokości 934,00 zł.

Dowód: - wydruk z danymi polisy z dnia 22.06.2015 r. k. 9.

W dniu 1 kwietnia 2015 r. (...) S.A. (...) w W. zawarł ze stroną powodową umowę sprzedaży wierzytelności.

Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 1.04.2015 r. k. 11-17.

Pozwany nabył samochód marki A. (...) o numerze rej. (...), który objęty był ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej przez zbywcę z (...) S.A. (...). Poprzednio zawartą umowę ubezpieczenia OC pozwany wypowiedział mailowo najpóźniej na jeden dzień przed upływem okresu ubezpieczenia, a następnie wykupił polisę OC w (...) S.A. Tryb korespondencji mailowej w przedmiocie wypowiedzenia umowy został uzgodniony ustnie z przedstawicielem ubezpieczyciela.

Dowód: - korespondencja mailowa k. 45-47,

- zeznania świadków A. P. i K. R., protokół elektroniczny k. 85-85.

Ubezpieczyciel pismem z dnia 27 marca 2014 r. poinformował pozwanego, iż nie została odnotowana składka w wysokości 934 zł oraz, że wzywa go uregulowania należności w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od otrzymania monitu. W piśmie z dnia 31 sierpnia 2015 r. adresowanym do J. P. (1) strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1257,83 zł w terminie do dnia 9 września 2015 r.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 31 sierpnia 2015 r. k. 8,

- pismo z dnia 27 marca 2014 r. k. 52.

Pozwany po otrzymaniu wezwań do zapłaty korespondował mailowo z Ubezpieczycielem celem ustalenia, iż skutecznie dokonał wypowiedzenia umowy ubezpieczenia. Tryb wypowiedzenia umowy został przekazany pozwanemu telefonicznie z podaniem adresu mailowego, na który miało zostać przesłane oświadczenie o wypowiedzeniu.

Dowód: - korespondencja mailowa k. 45-47,

- zeznania świadków A. P. i K. R., protokół elektroniczny k. 85-85.

Sąd zważył, co następuje,

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 1257,83 zł na którą składała się należność główna w wysokości 934 zł oraz odsetki ustawowe w wysokości 323,83 zł.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o przesłuchanie świadków oraz przedłożone dokumenty, których rzetelność i wiarygodność nie budziły wątpliwości, układając się w logiczną całość i korespondując ze sobą.

W sprawie bezspornym był fakt, że strona powodowa zawarła z cedentem (...) S.A. (...) umowę generalną przelewu wierzytelności w dniu 1 kwietnia 2015 r. Sporną natomiast była kwestia, czy umowa ta obejmowała wierzytelność,

której ochrony strona powodowa dochodziła. Podstawą ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu, były dokumenty przedstawione przez stronę powodową oraz pozwanego. Wskazać w tym miejscu należy, że strona powodowa, która powoływała się na nabycie wierzytelności wobec pozwanego od poprzedniego wierzyciela, powinna była wykazać fakt przejścia wierzytelności. Jeśli zatem, zgodnie z umową cesji, indywidualizacja wierzytelności w zakresie podmiotowym i przedmiotowym następowała w załączniku do umowy, to złożenie tego załącznika procesowo obciążało powoda. Powód dołączył do pozwu jedynie umowę przelewu wierzytelności, mającą charakter umowy generalnej, ramowej. Indywidualizacja wierzytelności będących jej przedmiotem, pod względem podmiotowym i przedmiotowym, miała nastąpić w załączniku do umowy w którego skład miała wchodzić dochodzona pozwem wierzytelność. Powód złożył do akt sprawy jedynie oświadczenie prezesa zarządu powodowej Spółki, iż dochodzona niniejszym pozwem wierzytelność została nabyta na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 1 kwietnia 2015 r. Trudno zatem uznać, że jest to w pełni wartościowy dowód, na okoliczność tego, że wierzytelność względem pozwanego była przedmiotem wskazanej przez powoda cesji, jako że dowód ten stanowił wyłącznie oświadczenie osoby pełniącej funkcję prezesa zarządu samej strony powodowej.

Należało zatem stwierdzić, że podstawowa okoliczność, mająca w niniejszej sprawie istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, a mianowicie fakt nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela, nie została prawidłowo wykazana. Już z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.

Niezależnie od powyższego, nawet hipotetycznie zakładając, jakoby doszło do skutecznej umowy cesji wierzytelności dochodzonej pozwem, należało uznać za zasadny podnoszony przez pozwanego zarzut nieistnienia roszczenia.

Nabyty przez pozwanego samochód bezspornie objęty był ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej przez zbywcę pojazdu z (...) S.A. (...), spornym pozostała okoliczność skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia przed upływem okresu na jaki została zawarta. Pozwany podnosił, iż dokonał wypowiedzenia umowy ubezpieczenia zawartej przez zbywcę pojazdu w lipcu 2012 r. poprzez wysłanie maila, którego obecnie nie posiada. Pozwany jeszcze przed wytoczeniem powództwa korespondował mailowo z ubezpieczycielem, celem odnalezienia oświadczenia o dokonanym wypowiedzeniu. Strona powodowa nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do prowadzonej korespondencji. Sąd, w oparciu o przesłuchanie wnioskowanych przez powoda świadków, uznał za udowodnione twierdzenia pozwanego, iż złożył wypowiedzenie umowy ubezpieczenia drogą mailową, oraz dokonał tego w odpowiednim terminie i w formie uzgodnionej telefonicznie z przedstawicielem ubezpieczyciela.

Wprawdzie nie ulega wątpliwości, że oświadczenie pozwanego o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia zostało przesłane mailem, nie opatrzonym bezpiecznym podpisem elektronicznym, a zatem nie zostało złożone w formie pisemnej, wymaganej przez przepis art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Jednakże, powołana wyżej norma prawna, ustanawiająca dla oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia wymóg zachowania formy pisemnej zwykłej, nie zastrzega jednocześnie rygoru jej niezachowania. Niedochowanie zastrzeżonej formy pisemnej nie oznacza zatem, że nie wywołuje ona określonych w jej treści skutków prawnych. Strona powodowa nie sprzeciwiała się przy tym przeprowadzeniu dowodu z zeznań wnioskowanych przez pozwanego świadków na okoliczność wypowiedzenia umowy.

W konsekwencji, uchybienie formie pisemnej z art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie stoi bowiem na przeszkodzie stwierdzeniu, że powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia OC.

Nadto, nawet gdyby uznać, jakoby umowa z ubezpieczycielem uległa przedłużeniu - tak jak to wynika z wydruku danych polisy (...) na okres od 20 lipca 2012 r. do 19 lipca 2013 r. - za zasadny należałoby ocenić zarzut przedawnienia roszczeń. Nie miało przy tym znaczenia, kiedy ubezpieczyciel doręczył pozwanemu polisę z wezwaniem do zapłaty, bądź czy w ogóle została ona doręczona. W świetle art. 120 § 1 bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się do dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynności w najwcześniejszym możliwym terminie. Bezspornie przepis art. 120 § 1 k.c. wprowadza ogólną zasadę ustalenia początku biegu terminu przedawnienia, zgodnie z którą bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia wymagalności roszczenia. W przypadku zobowiązań bezterminowych zarówno wymagalność roszczeń z

nich wynikających, jak i początek biegu przedawnienia tych roszczeń należy określać przy uwzględnieniu treści art. 455 k.c. Mając zatem na względzie treść art. 120 § 1 k.c. należy przyjąć, że roszczenie wynikające z zobowiązania bezterminowego staje się wymagalne w dniu, w którym świadczenie powinno być spełnione, gdyby wierzyciel wezwał dłużnika do wykonania zobowiązania w najwcześniejszym możliwym terminie. W ocenie Sądu najwcześniejszym możliwym terminem był już 20 lipca 2012 r., czyli termin rozpoczynający nowy okres ubezpieczenia. Nie może mieć miejsca sytuacja w której wierzyciel celowo zwleka z doręczeniem wezwania do zapłaty, po to aby roszczenie nie uległo przedawnieniu. Przyjąć można, iż Ubezpieczyciel najpóźniej w terminie zwyczajowych 14 dni od daty objęcia ubezpieczeniem obowiązkowym,

w oparciu o nowo zawartą umowę na kolejny okres, winien doręczyć pozwanemu polisę, bądź wezwanie do zapłaty. A zatem, z uwzględnieniem 14 dni na czynności organizacyjne związane z doręczeniem pozwanemu polisy, roszczenie mogłoby się stać wymagalne najwcześniejszym z dniem 3 sierpnia 2012r., gdyby uprawniony podjął czynności, od których uzależniona była wymagalność roszczenia. Pozew zaś został wniesiony po upływie 3 lat od tejże daty, a zatem po upływie okresu przedawnienia przewidzianego dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Twierdzenia strony powodowej, jakoby umowa, w oparciu o którą konstruowano roszczenie, została zawarta dopiero w dniu 10 września 2012 r., pozostają w sprzeczności z treścią przedłożonego przez stronę powodową wydruku danych polisy, w którym wyraźnie wskazano, iż ubezpieczenie obejmuje okres już od 20 lipca 2012 r. do 19 lipca 2013 r., jak też z treścią przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), albowiem w świetle tegoż przepisu zawarcie nowej umowy obejmuje okres k o l e j n y c h 12 miesięcy, przy czym okres ten jest liczony od dnia, w którym poprzednia umowa wygasła, na co wskazuje zarówno oczywistość terminu „kolejne” jak i wykładnia celowościowa przepisu, który urzeczywistniał zasadę, iż nie ma przerwy pomiędzy okresami ubezpieczenia z poprzedniej i nowej umowy.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż podnoszony przez pozwanego zarzut, że wskutek nowelizacji ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wyłączone zostało zastosowanie klauzuli prolongacyjnej do umów zawartych po 11 lutego 2012 r. jest bezzasadny, albowiem do wcześniejszej umowy ubezpieczenia, zawartej jeszcze przez zbywcę pojazdu, miały zastosowania poprzednio obowiązujące przepisy. Natomiast wskazana wyżej nowelizacja obejmuje umowy po raz pierwszy zawarte po 11 lutego 2012 r. Nie miało to jednakże znaczenia dla rozstrzygnięcia, z przyczyn opisanych powyżej.

Sąd orzeczono jak w sentencji.